

Publicerad 2016-10-24 21:13 av lodjuret/seglare

Jag bara skriver, som per automatik, inte av någon särskild orsak, trots att jag från början hade något att säga. Ibland, hur en än försöker så tar det emot och blir något annat. Som att vilja baka och istället dreja sin lera.

Verser, som i en sång

En del individer verkar, gör
andra människor galna när de dör
förändring sina spår skapar
i en jordmån som intet förmår

ibland förvånar det oss
att människor finnes i gross
som om hopar skulle göra
en som familj av önskningar

drömmar i egna riken
i några koppar inne på fiken
inuti känslor eller huvuden
medan andra bara gör, försöker

somlig tid är för att lida
en del människor vill rida
ut sina stormar vilt och öppet
andra som gömmer sig, dol(sk)t

över dunkla fjärdar, vatten
dröjer sig själar kvar i natten
som svävar deras möten fram
blott grusade i ett eget land

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten